

Mål T-609/97

Regione Puglia mot Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien

”Jordbruk — Förordning av allmän räckvidd —
Talan väckt av region — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (fjärde avdelningen) av den 23 oktober 1998 II - 4053

Sammanfattning av beslutet

Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Förordning om fastställande av det produktionsstöd som får betalas ut i förskott till olivoljeproducenter — Talan av en regional myndighet som grundas på konsekvenserna för dess territorium — Avvisning

(EG-fördraget, artikel 173, andra och fjärde stycket; kommissionens förordning nr 1979/97)

En regional myndighet i en medlemsstat är inte behörig att ifrågasätta en förordning som inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaderna för oljor och fet-

ter fastställer, för ett visst regleringsår, den beräknade olivoljeproduktionen och det enhetsbelopp för produktionsstöd som får betalas ut i förskott till producenter som är

etablerade inom gemenskapen, genom att göra gällande att den minskning av stödet som föreskrivs i förordningen kommer att få betydande sociala och ekonomiska konsekvenser inom dess territorium.

För det första kan en sådan myndighet inte åberopa artikel 173 andra stycket i fördraget, eftersom det tydligt framgår av fördragets allmänna systematik att begreppet medlemsstat — i den mening som avses i bestämmelserna om domstolsprövning — enbart avser regeringarna i de medlemsstater som ingår i Europeiska gemenskaperna och därför inte även kan anses omfatta regeringar för regio-

ner, oavsett omfattningen av den behörighet som de har tilldelats.

Det allmänna intresse som en myndighet, såsom behörigt organ för ekonomiska och sociala frågor inom sitt territorium, kan ha av en utgång som är gynnsam för den ekonomiska utvecklingen i ett visst område kan för det andra inte i sig räcka för att den skall anses vara personligen berörd av bestämmelserna i den omtvistade förordningen, även om den har den rättskapacitet som krävs för att väcka talan enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget, emedan förordningen i fråga inte utgör ett beslut.